

Τὸ βούλεται περὶ τῶν ἐπιπέπων
οἱ ἔλεχοι, ἅτε οἱ σαραλογιστοὶ γίνονται διχῶς

1. Σαρά τι λέγειν

1. ὁμωνυμία· ὅταν μιὰ λέξις πρῶτον σημαίνη, ἅτε ὅταν ὁμωνυμὸν ἀντιβωωνύμου λαμβάνηται· ὅσον Ἰαμάδος πάντος ἀραμάδος ἐστὶ Ἰάμαδος· ὁ Ἰάναρς ἐστὶ Ἰέλος τῆς ζωῆς· ὁ Ἰάναρς ἄρα ἐστὶν ἀραδὸν τῆς ζωῆς.

2. ἀμφιβολία· ὅταν ἡ σὺντάξις τοῦ λόγου διπλὸν νοῦν παραστή· ὡς ἅν τις βλέπει, αὐτὸ βλέπει· ~~βλέπει~~ βλέπει τις δένδρον· ἄρα αὐτὸ βλέπει.

3. σύμφορος· ὅταν τις σὺν τῇ λέξει σημαίνη· ὅσον, ὁ καθήμενος

4. διαίρεσις· ὅταν διηρημένος λαμβάνωνται, ἅτε ἅ ἢ ὅταν σὺν τε σημαίνη· πάντες οἱ τρανήλαι ἔσονται ἑπτά· ὁ ἥλιος ἢ ἡ σελήνη ἔσονται τρανήλαι· ὁ ἥλιος ἄρα ἢ ἡ σελήνη ἔσονται ἑπτά.

5. ἀρροσμία· ὅταν δύο λέξεις ὁμοίως μὲν ἐκφωνήσονται, διαφόρως δὲ γραφόμεναι ἀντιμίας λαμβάνονται· ὅσον, ἀπὸ οἴνου ἔσονται· ἢ ἀπὸ οἴνου ἔσονται.

6. ἄγνοια λέξεως· ὅταν τὸ μὴ γινώσκον ὁμοίως ἐρμηνεύσῃ, διὰ τὴν ὁμοιότητα αὐτῶν ἕτερον· ὅσον, τὸ ὀσμάνειν ὁμοίως τῷ ἄματι τῆς λέξεως λέγει τῷ τῆμεναι· καὶ τὸ μὲν ποιόν τι ἐστίν, ἢ διάδοσις· τὸ δὲ ποιόν τι.

2. ἔξω τῆς λέξεως

1. Σαρά τὸ συμβεβηχός· ὅταν ὁμοίως ὀνομασθῇ ἄλλω ἀματι ἢ τῷ συμβεβηχῶτι ἴσάμερον· ἄλλως ὅταν κατ' αὐτὸ ἴσάμερον τι τῷ ἴσοματι τῆς λέξεως, ὡς ἂν τῷ συμβεβηχῶτι ἴσάμερον· ὅσον ἐάν τις ψεῖνη τὸν οἶνον, ὅτι κρινομένου ποιεῖ.